

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 118

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

.....

Hôm qua chúng ta đã ôn tập hết Phần thứ 2: Lúc cha mẹ bệnh phải làm gì – Tức là cũng đã ôn hết chánh văn 7.1-7.2 “**Cha mẹ bệnh nếm thuốc trước, ngày đêm hầu không rời bước**”. Chúng ta cũng chia sẻ thêm “phải làm gì giúp cha mẹ lúc lâm chung? Đó là bạn phải khai thị cho cha mẹ và trợ niệm cho cha mẹ.

Hôm nay chúng ta sẽ chuyển sang ôn tập nốt Phần thứ 3, cũng là phần cuối cùng của chương nhập tặc hiếu “Sau khi cha mẹ quá vãng phải làm gì”.

Chánh văn 7.3; 7.4: “**Táng tam niên, thường bi thiết, cư xứ biến, tử nhục tuyệt**” (có nghĩa là “**Tang 3 năm, thường thương nhớ, không vui chơi, kiêng rượu thịt**”).

Tiến sĩ Thái giảng có 2 ý:

Thứ nhất: Đối đãi cha mẹ phải thế nào?

Thứ hai: Khi cha mẹ qua đời phải báo hiếu thế nào?

Chúng ta bắt đầu

Thầy Thái có tóm tắt cho chúng ta cả cuộc đời đối với cha mẹ.

Thứ nhất: Đối đãi với cha mẹ phải như thế nào?

*Khi ở chung thì rất cung kính
Khi nuôi nấng thì rất vui vẻ,
Khi bệnh hoạn thì rất lo lắng,*

*Khi tang sự thì rất thương xót,
Khi tế lễ thì rất trang nghiêm.*

Ý...

Thứ 2: Khi cha mẹ đã qua đời phải báo hiếu thế nào?

1- Bạn lập thân thành đạo để vinh danh cha mẹ.

Cha mẹ ở tuổi vàng cũng vẫn còn, còn hoan hỉ mà nếu như bạn thành tựu đạo quả thì bạn cứu được cha mẹ luôn từ dưới địa ngục lên như ngài Địa Tạng Vương Bồ Tát, không thì ít nhất bạn cũng được như Ngài Mục Kiền Liên.

2- Nuôi dạy con cái nên người.

Tôi lại nói chỗ này chia sẻ thêm: Tại sao lại phải là “Tang 3 năm, thường thương nhớ, không vui chơi, kiêng rượu thịt”

3 ý:

- 1. Tại sao lại không vui chơi*
- 2. Tại sao tang sự tuyệt đối ko sát sinh, ăn thịt?*
- 3. «Thiết doanh trai» (là cúng ngộ, làm chay) cho cha mẹ thế nào?*

Ý thứ nhất: Tại sao lại không vui chơi?

Bạn có nhớ ngày xưa khi một vị lãnh tụ, ví dụ như Hồ Chủ Tịch của chúng ta mà từ trần, thì cả nước quốc tang, 10 ngày. Quốc tang rồi không có đàn sáo gì cả, không có ăn uống, không có hội hè gì hết. Đây là nói đến một vị vua.

Mình mở rộng ra từ cha mẹ này, rồi đến gọi người thân này, thế rồi đến là các, các cái sinh mạng khác, các cái chúng sinh khác.

Tôi không nhớ vào năm hình như 2017 thì ở Anh có một cái vụ cháy, là cháy một cái chung cư thì 60 người chết đất nước tổ chức quốc tang 3 ngày liền.

Bây giờ tôi lại nói tiếp. Hiện tại con số người chết của mình về covid là khoảng 5 nghìn người. Bạn có lòng nào bạn vui chơi, bạn rượu thịt được không?

Sáng nay, CS Trung, CS Châu vừa bị tôi mắng. Vì sao tôi mắng? Bởi vì vài hôm nữa là đến sinh nhật của con Bim thì hai vợ chồng mua về một cái cầu trượt đồ chơi bằng nhựa để nó leo lên leo xuống chơi trong nhà. Tôi mắng luôn. Tôi bảo:

- Mở mạng ra là thấy người chết, thấy người đói, thấy người khó khăn, 75 nghìn/ 5kg gạo như chị Tâm nói. Vậy thì một cái cầu trượt này mua được bao nhiêu gạo? Mà có vui về gì? “Không vui chơi, không rượu thịt” cả đất nước đang bị như thế, các con làm sai quá rồi.

Nếu như các bạn rơi vào hoàn cảnh các bạn bị mẹ chồng khiển trách là mình mua cho con mình có mỗi một cái cầu trượt này khoảng 600 nghìn mà còn bị bà mắng, vậy vợ chồng mình ở với ông bà chả có tự do gì cả. Liệu các bạn có nghĩ thế không ạ? Tôi không hiểu sao mà nhiều bạn có thể vô tư thế. Bởi vì từ cái chữ vô tư nó đến vô tâm rồi nó đến vô lương tâm lúc nào không hay.

Người ta thì chỉ cho những hàng thiết yếu chạy, để đưa cứu cái nghèo, cái đói. Chị Tâm với các chị bạn chị Tâm còn đang chạy đi khắp nơi để đưa cho họ từng cân gạo. Vậy mà mình có thể gọi về đồ chơi cho con mình. Mà lại phải nhớ cái ý nghĩa đích thực của ngày sinh nhật là gì? Không phải là cho nó bánh gato, không phải nó đòi cái gì thì cho cái đấy, mà phải biết tri ân cha mẹ thì bạn mới dậy được con.

Đến Đường Thái Tông ngày sinh nhật mà ông còn bảo:

- Ngày này ta không ham vui vì từ ngày này là mẹ hiền ôm ta trong lòng, nhiều đêm không ngủ yên; ngày này ta không ham vui là bởi vì từ ngày này là mẹ hiền là nương nhờ nằm uớt cho ta; ngày này ta không ham vui bởi vì ta thì vợ đẹp con khôn chăn ấm đằm êm còn không biết mẹ ta thác sinh nơi nào. Như thế bạn mới dậy được con, thì hằng mong về sau là không phải ngày tàn.

Tôi mắng cho một trận, nhưng mà được cái mừng ở chỗ là cả cư sĩ Trung, cư sĩ Châu đều nhận ra và đều xin lỗi tôi hết. Tôi bảo:

- Vậy thì bây giờ làm thế nào? Tháo toàn bộ cái cái cầu trượt đấy ra, gói trả lại thành một cái bọc như cũ để đấy đấy, không mở ra nữa.

Bao nhiêu người đấy nào là đi chơi golf cách chức luôn, chưa nói về chuyện phòng dịch, toàn dân người ta đang khốn khổ như thế này thì anh

đi ăn, đi chơi à; Rồi là đi gọi là ăn tiệc nợ, tiệc kia sinh nhật rồi vẫn còn coi như ham vui vui vẻ bù khú. Sao không nghĩ đến mình bỏ một cái miếng ăn này vào mồm là hàng bao nhiêu giọt nước mắt ngoài kia đang chảy.

CS Trung thì nói thật thì cũng có, chắc là cũng thương vợ con. Tôi nói:

- Con phải hiểu mỗi một lần trẻ nó mắc khuyết điểm là cơ hội để dạy. Nên vợ con thì mẹ nói thật cũng rất nhiều ưu điểm, cũng chịu khó gọi là đối với con thì chăm con, đối với ông bà thì cũng gọi lễ kính và hết lòng, cứ thấy ông bà thích ăn cái gì là nấu cái đấy. Thế rồi giỗ chạp là cũng lo đầy đủ. Thế nhưng nếu như còn có những cái khuyết điểm này mà không dạy, thì phải hiểu mình cứ tha hồ hưởng phước. Vì cuộc đời mẹ đến chừng này tuổi, mẹ đã chứng kiến thấy có những người vài trăm tỷ, mà bây giờ phải đi vay tiền để mua một căn hộ cũ. Bạn có nghĩ được không? Đi vay tiền để mua một căn hộ cũ có 3 tỷ thôi. Mà trước đây là vài trăm tỷ.

Trong họ hàng của nhà tôi, có một bà tôi phải gọi bằng bác, bác họ. Máy cái biệt thự ở Hà Nội này, biệt thự ở phố Bà Triệu có, ở Hàng Đào có, ở Nguyễn Du có, ở Bùi Thị Xuân có, rất nhiều biệt thự. Cuối cùng khi chết nằm trong nhà thương làm phúc gọi là bệnh viện Việt Nam Cu Ba bây giờ.

Không cần phải nói đến gọi là Hồng Lâu Mộng là Vương Hy Phượng là quát ra lửa, ở một cái danh gia vọng tộc đến kinh khủng như thế, dưới một người trên muôn người mà cuối cùng chết bó chiếu kéo lê trên tuyết. Đây là phim ảnh, còn mình nhìn thấy đích danh đây. Mà các con dám tiêu phước đến thế, các con có biết không?

Hôm nợ CS Trung làm được thêm cũng được hai chục triệu chuyển hết vào tài khoản cho tôi. Bảo để mẹ đi cúng dường, tôi bảo:

- Các con phải hiểu một điều khi các con chuyển cho mẹ tiền, mẹ đi từ thiện chẳng hạn thì nó không hề ảnh hưởng đến bữa cơm ngày hôm sau của vợ con con. Tại sao người ta gọi là “nhường cơm sẻ áo”, mà người ta không gọi là cho cơm cho áo. Nhường cơm sẻ áo là đáng nhẽ mình được ăn hai bát mình chỉ ăn một bát thôi. Mình vẫn phải đòi mình nhường cho người khác. Còn đây con có đưa cho mẹ hai chục triệu, ba chục triệu để mẹ đi từ thiện thì nó cũng không hề ảnh hưởng đến một miếng cơm nào của vợ con con cả. Tuy nhiên là so với người thường con thế là rất khá, nhưng mà so với người học đạo chưa đủ.

Ngày hôm nay nhân nói đến câu, “Không vui chơi, kiêng rượu thịt”, qua cái chuyện cái cầu trượt đấy tôi mới nói. Đó, ko vui chơi.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng:

- Người hiện đại không hiểu nghi thức cơ bản của việc lo hậu sự nên lúc nào cũng mời ban nhạc đến để thổi những ca khúc thịnh hành, hoặc mời các vị xuất gia đến để tụng kinh niệm phật, nhưng người nhà thì lại vui vẻ bàn chuyện thường ngày, có phải làm như vậy người chết sẽ nổi tâm sân hận không?

Các bạn đã rơi vào cảnh đấy chưa? Sư thì cứ tụng kinh, người nhà thì cứ tha hồ vui vẻ cười nói bô bô.

Hòa Thượng trả lời:

- Việc này không cần phải hỏi, bạn thử suy nghĩ kỹ thì sẽ biết liền. Nếu khi bạn chết, rồi người thân quyến thuộc làm như vậy bạn có vui không? [Hỏi ngay mình ý] làm như vậy không phải là cách thương nhớ mà dường như họ rất vui, chết rồi thì tốt quá. Không biết có phải như vậy không? Làm như vậy là mất đi tính ma tang cổ lệ.

Lại nói đến câu chuyện, có một vị học ở trường Y - sinh viên, cháu thôi, thì đợt vừa rồi là vào trong thành phố Hồ Chí Minh để hỗ trợ, thì có kể với tôi rằng: Những cái phố mà gọi là phố người nghèo thì tỷ lệ người bị mắc covid vô cùng nhiều, thương tâm lắm. Thế thì mới nói là có một cái gia đình một người nhiễm đầu tiên thì cuối cùng lây luôn cho cả 7 người. Mà nhà chỉ được có 6 mét thôi bạn nhớ. Lây luôn cho cả 7 người trong nhà. Trong khi đấy bệnh viện quá tải thì cuối cùng cái ông này chết cũng gọi là có được cái quan tài đặt ông ý vào thì để không hòm đi ra. Thì bao nhiêu người xúm vào không thể không được cái áo quan lên, nó nặng nó bám chặt xuống đất. Thế thì cuối cùng những người không đấy phải khấn rằng là:

- Anh ơi. Thôi anh chết rồi, anh thương vợ, anh thương con, anh thương tất cả mọi người, thì anh để cho chúng tôi có thể khênh anh đi để mai táng.

Khán như thế mấy lần thì bắt đầu lúc ấy quan tài mới nhấc lên được.

Tôi hôm nay mới hỏi CS Trung rằng vậy con có biết rằng hàng bao nhiêu những cái vong khi người ta chết người ta khổ mà mình vui vẻ mình

mua những cái đồ chơi đắt tiền cho con, có sợ họ sân không? Lúc đấy mới sự tỉnh.

Chúng ta kết thúc ý thứ nhất ko vui chơi ở đây]

2. Tang sự tuyệt đối không sát sinh, ăn thịt.

Có đồng tu hỏi Hòa Thượng:

- Để lo việc tang sự cho người thân qua đời mình phải mời bà con bạn thân đến rồi sát sinh ăn thịt cúng bái quỷ thần có lợi ích gì không?

[Cái này thì nhà nào cũng vương, đặc biệt là các nhà ở vùng quê. Bạn nào cũng tâm sự với tôi, con nói phải nói là con nói phải nói là giã bột mép ra nhà con nhất định vẫn cứ phải nhất định thôi muốn gì thì cũng phải làm con lợn. Mới cả mấy chục con gà, con vịt.

Không biết là trong đây có gia đình bạn nào mà phước báu lớn đến mức độ nào có người thân mất không sát sinh hại mạng không? Có bạn nào không gio tay tôi xem với? Nhà tôi cũng không thoát mà. Cảm ơn. Bạn rơi vào một gia đình rất thiện căn. Vâng ạ. Vâng, A Di Đà Phật. Các bạn đều có phước vì đã nghe pháp và lại thiện căn lại nghe được để nói với người nhà được.]

Hòa Thượng trả lời:

- Địa Tạng Bồ Tát Đại từ Đại bi khuyên giác chúng sinh cỗi diêm-phù-đề ngay ngày lâm chung phải thận trọng nhất định không được sát sinh không được tạo ác duyên.

Khi con người qua đời rồi để lo tang sự cho họ, phải mời thân bằng quyến thuộc bạn bè người thân của họ cho sự giúp đỡ đó, đại đa số là sát sinh ăn thịt tế bái quỷ thần làm như vậy đều là tạo tội.

Việc này chúng ta đi bất cứ đâu, bất cứ chỗ nào cũng đều thấy cả, nếu như chúng ta muốn cầu phước báu cho người chết mà còn muốn sát hại chúng sinh để cúng tế thì hãy nghĩ lại cho kỹ mà xem, hay là chúng ta nghĩ người chết khi còn sinh tiền tạo chưa đủ nghiệp sát, nên cho họ thêm một chút nữa có phải như vậy không? Họ là sợ bị dọa chưa đủ sâu nên muốn xuống sâu thêm một chút nữa nên làm như vậy có phải không?

Rất là sai! Giả sử đời sau hoặc đời hiện tại người này là một người thiện, người tốt bản thân không tạo tội lỗi gì.

Nhưng bởi do lúc bệnh nặng lúc nguy kịch người thân quyến thuộc sát sinh cúng tế. Bái lạy quỷ thần cầu các quỷ quái. Quỷ quái là tà hình tà đạo, cầu các loại quỷ thần này đến giúp đỡ chứ không biết rằng những việc mình làm là tạo tội sát sinh cúng tế.

Cho nên thật ra họ vốn cũng có thể sinh vào đường lành, sinh trong trời, người nhưng vì thân bằng quyến thuộc tạo những tội này nên họ phải gánh lấy cũng vì việc sát sinh này.

[Mà có riêng gì họ phải gánh đau. Bạn cũng phải gánh, 7 phần bạn phải gánh 6 phần.

HT giảng tiếp]

Đã tắt thở rồi còn phải xuống Diêm Vương để luận tội làm lỡ mất thời gian sinh vào đường lành của họ. Còn nếu như chưa tắt thở bạn sẽ thấy họ chịu vô số đau đớn ở trên giường bệnh, thân hồn của họ ở đó mà biện luận.

[Thân thể thì vẫn nằm đây, đau đớn khôn nguôi, nhưng thân hồn thì đã xuống dưới Diêm La để biện luận rồi.

Trong An Sĩ Toàn Thư có nói đến một câu chuyện. Tôi kể tóm tắt, câu chuyện này kể nhiều lần lắm rồi.

Có lần Phật cùng ngài A Nan đi theo một bờ sông thì nhìn thấy 500 ngạ quỷ vừa đi vừa khóc ròn. Ngài A Nan hỏi Phật. Phật bảo: Những người này họ chuẩn bị chìm xuống sâu hơn nữa. Bởi vì con cháu không biết sát sinh hại mạng để cúng tế.

Lại đi đến một cái chỗ đoạn khác thì lại thấy 500 ngạ quỷ khác là, trông mặt mũi là phồn phở, tươi rói, ngạ quỷ mà lại tươi rói. Ngài A Nan hỏi Phật. Phật bảo những người này họ sắp sửa thoát lên đây. Là bởi vì con cháu họ là chỉ có tạo công đức phước thiện mà không hề sát sinh hại mạng để hồi hướng cho họ.

Tiếp tục.]

Người đời si mê không biết, cho rằng việc cúng tế thịnh soạn là làm vinh hiển, rạng rỡ tổ tông mà không biết rằng những việc ấy thực sự là làm hại đến người đã chết.

Cũng trong An Sĩ Toàn Thư có nói đến một câu chuyện.

Vào thời tiền Đường có một người cư sĩ họ Kim. [Đấy cư sĩ rồi bạn nhớ.] Thành tín kiên trì giữ gìn trai giới sau khi chết người này nhập vào một đứa bé trai, mà nói với người nhà rằng:

- Ta tuy có tu hành, nhưng nghiệp lành vẫn còn chưa đủ để được vắng sanh tịnh độ. Nay ở cõi âm nhưng được an vui lắm, có thể tự do đi lại.

[Bạn nhớ nhé: Cư sĩ này, thành tín này, kiên trì giữ gìn trai giới. Vậy mà nói sao? Ta tu hành nhưng nghiệp lành vẫn chưa đủ để vắng sinh Tịnh độ. Để cho bạn biết là câu trong kinh A Di Đà, Phật dạy là **“Không thể dùng chút ít thiện căn, phước đức nhân duyên mà sinh về cõi kia”**. Cho nên các bạn phải để ý hộ cho tôi một chút. Tôi luôn luôn là tìm cách khuyến tấn hàng giả. Trong tất cả những công cuộc gọi từ thiện, tôi đều nói với Cư Sĩ Yên:

- Em chịu khó đừng có im lặng một mình mà chuyển tiền như thế thì công đức em được gọi là “Giữ nhân vi thiện” tự em làm thế được rồi, nhưng “Khuyến nhân vi thiện” là em phải khuyến khích làm sao đấy dù trong cái Facebook của mình hoặc các cái group của mình một người đi theo em thôi, là cũng là tạo cơ hội cho họ gọi là đường lành sáng sửa, mới tích lũy được công đức để mà vắng sinh chứ.

Còn bây giờ em cứ im lặng một mình em làm, cũng như hôm nay cư sĩ Tâm kể với tôi về chuyện đi giúp cho gạo, rồi các thứ đồ ăn thực phẩm cho một số những người cần ở hai cái quận đấy. Tôi bảo vậy hôm nay để tôi nói cùng với các đồng tu. Bởi vì tôi rất muốn các bạn là phải tích lũy được nhiều phước báu, các bạn nỗ lực các bạn học được, thì các bạn mới có thể đi vào đường sáng, mới sung sướng được. Chứ còn tiền của các bạn có thể chất cao đến tận nóc nhà, mà rồi cuối cùng chết các bạn không mang được một đồng, một cắc, mà các bạn xuống dưới địa ngục. Vậy thì công các bạn nghe như này tôi thấy phí hoài quá.

Cho nên không có một lần nào tôi không nói với Cư sĩ Loan, Cư sĩ Yên, Cư sĩ Nhàn các bạn ấy cũng có những lúc các bạn tự chuyển đi rất

nhieu. Tôi biết nhưng mà không đưa lên trên group. Bởi vì các bạn ý bảo “thôi thì đưa để biểu pháp thôi”, tôi thì không thể nào làm được hết những việc đấy, Đây ạ.]

Sau đó một thời gian người họ Kim nhập vào đưa đưa bé trai ấy mà trách mắng vợ con rằng:

- Tại sao lúc xây mộ cho ta lại giết gà cúng tế, vì việc ấy mà bây giờ ta đi đâu cũng có hai người theo giám sát không còn được tự do nữa.

Bạn thấy chưa ạ? Muốn sinh về Tây Phương Cực Lạc, “Chẳng thể dùng chút ít thiện căn phước đức nhân duyên mà sinh về cõi kia”.

Ngày nào bạn cũng bảo bạn hiểu lắm, ngày nào bạn cũng lễ bần thờ cha mẹ, bạn bảo rằng là: Con nguyện đem công đức này, con hồi hướng cho cha con tên là như thế này, mẹ con là như thế kia, để coi như được Vãng Sanh Tây Phương Cực Lạc”. Nhưng bạn chả làm được việc thiện gì cả. Thế bạn lấy cái gì ra hồi hướng. Đây là lời Hòa Thượng không phải lời tôi. Cho nên bạn muốn có công đức hồi hướng cho cha mẹ thì bạn nhất định phải tích lũy.

3- Thiết doanh trai.

Hòa Thượng vừa nói nếu sức niệm Phật của bạn yếu, thì bạn sẽ bổ trợ bằng thiết danh trai. Trong nhà Phật gọi là cúng Ngọ, là làm chay đấy.

Khi thiết doanh trai bạn phải chú ý đến hai thời điểm trong lúc thiết trai và trước khi thọ trai.

- Trong lúc làm:

Thứ nhất về sự: Bạn đừng đổ nước cơm, lá rau xuống đất. Nước cơm đó là gì? Là nước vo gạo.

Trong khi làm bây giờ chúng ta quen quá rồi cho một cái đầu gạo hoặc một bơ gạo vào trong cái nồi cơm điện vò vò vò một cái xong chặt đổ luôn đi, không được đổ đi. Bạn phải để riêng ra một cái bát cất đi không phải cất đi để vào một chỗ sạch sẽ, đừng đổ nước cơm, lá rau xuống đất, lá rau bạn nhặt những cái rau ý không được vứt đi cho vào một cái túi ni lông để lên một cái chỗ mặt bàn sạch sẽ. Đây là trong khi làm nhớ. Đây ạ,

Nhất định đến khi nào xong xuôi mọi việc rồi mới dọn dẹp các thứ linh tinh, lúc này các thứ nước cơm, lá rau loại bỏ đi không sao.

Chúng ta làm cơm để cúng trai, cúng đường Chư Phật, cúng đường quỷ thần mình phải có tâm chân thành, cung kính với họ đến mức độ này.

- Về tâm:

Khi thiết trai phải làm cho được đủ bốn chữ là: Tinh, cần hộ, tịnh có nghĩa là sao? Tinh cần là tinh sạch kỹ lưỡng, làm bằng tâm chân thành, tâm cung kính [ngay trong thiết trai bạn đã phải dùng tâm chân thành

Hôm nọ cũng có người hỏi tôi về cái chỗ chân thành. Bác con vừa mới mất xong, vậy có phải là con một lòng một dạ con niệm Phật chỉ có một niệm ấy hồi hướng công đức cho bác con vắng sinh tịnh độ thì đây có phải chân thành?

Hòa Thượng nói là tăng Quốc Phiên, ông định nghĩa “Chân thành” nghĩa là gì? Một niệm không sinh, đây chính là “Thành”, “Chân” là thật. Vậy thì một niệm không sinh có phải là cứ phải nhất định là A Di Đà Phật không? Hòa Thượng bảo là trong Thiền kể cả bạn quán sổ tức và bạn quán hơi thở, để tâm này của bạn không “tâm viên ý mã”, là phi như con ngựa ý, với con vượn ý. Tâm chỉ còn lại một niệm. Bạn nhớ ở trong Liễu Phàm Tứ Huấn, ngài Vân Cốc thiền sư có dạy tụng chú Chuẩn Đề làm sao đến Vô Niệm. Cho nên tất cả các pháp môn từ Thiền, Mật, Tịnh bạn làm thế nào thì làm để cho tâm thanh tịnh là bạn đạt. Thiền cũng là cốt để tâm thanh tịnh. Mật bạn tụng chú cũng cốt để tâm thanh tịnh. Tịnh độ, bạn niệm Phật cũng thế bạn làm thế nào để cho tâm nó thanh tịnh là được.

Nhưng mà nếu như bạn niệm hồng danh A Di Đà Phật thì bạn có lợi hơn là bạn có thêm tha lực của đức Phật nữa. Thế còn đây, tất cả chỉ còn có một niệm thôi thì cuối cùng bạn nhớ cái câu cổ nhân nói là “Trí thành như thần”. Khi bạn làm được một niệm không sinh rồi, thì lúc đấy bạn đã có thể gọi ngộ nhập được cảnh giới. Đương nhiên là không phải một lúc mà bạn làm được ngay sự Nhất Tâm Bất Loạn, với lý Nhất Tâm Bất Loạn. Mà nó cứ ngày càng nhiều những cái niệm thanh tịnh đấy, nó dày đặc lên dần thì cuối cùng bạn sẽ đạt được gọi một niệm không sinh. Thì bạn cầu cái gì cũng được, ngài Địa Tạng Vương cầu cho mẹ thoát khỏi địa ngục được luôn.

Tiếp tục]

Bạn không thật sự đi làm chuyện này, không thành ý, không có tâm cung kính làm việc. Vậy thì người chết đâu có được hưởng phước, đâu có nhận được sự giúp đỡ của bạn đâu.

[Cho nên cúng mà bạn không có gọi là “tinh, cần, hộ, tịnh”, bạn không có tâm chân thành bạn làm cho nó có thôi, thì người chết có hưởng được phước của bạn đâu, có nhận được đâu.

Bây giờ đến...

- **Trước khi thọ trai**

Là bạn làm xong hết rồi đây].

Những thức ăn chưa cúng Phật, Tăng không được ăn trước. Ăn trước là sao? Là ném thử. Ném trước tức là ăn qua rồi mới dâng cúng Phật, đại bất kính.

[Cho nên khi nấu những cái đồ này bạn không được ném. Thế bạn không được ném thì bạn lại làm tùy tiện, thôi nó muốn mặn thì mặn, nhạt thì nhạt. Ta cứ để thế này thôi rồi lúc ta ăn ta có một cái lọ bột gia vị, không được. Trước tiên là nói đến người phạm bạn nấu cho khách, mà bạn coi người ta như mình thì ít nhất bạn phải làm sao cho nó vừa miệng. Quan điểm của tôi là những lúc như thế. Thì mình hoàn toàn có thể là, ví dụ mình nghĩ là mình nấu một bát canh là chừng này lít nước thì mình phải cho chừng này gia vị thì mình cứ thế mình làm].

Đây là việc mà mọi người thường phạm phải. Đây là do không hiểu, không biết. Vậy là không được, chưa cúng Phật và Tăng mà ăn trước là đại bất kính.

[Cho nên trong Kinh Vu Lan mới có đoạn là Đức Phật mới dạy Ngài Mục-Kiền-Liên đây: **“Rằm tháng 7 là ngày Tự Tứ. 10 Phương tăng đều tụ hội về. Phải đem sắm sửa chớ chầy. Đồ ăn trăm món, trái cây năm màu.”** Mình không làm được đó ăn trăm món, thì ít nhất trái cây năm màu chắc là bạn mua được, hoa năm màu bạn mua được. Và **“Món ăn tinh sạch sáu màu, đựng trong bình bát vọng cầu kính dâng”**.

Thế thì khi dâng lên Phật, Tăng rồi. Khi dâng lên Phật rồi. Đây là Chư Tăng trước khi ăn đây. **“Chư tăng chú nguyện viên dung, xong rồi mới tự tiện thọ dùng bữa trưa”**

Cho nên là từ khi tôi biết thì, nói thật với các bạn là sau khi sắp ra ban Phật, rồi ban cúng gia tiên các thứ xong. Thế là ra lạy Phật xong thì bao giờ đến ban. Ví dụ như hôm nay giỗ mẫu thân chồng đó là tôi cũng tụng đủ 3 loại chú: Thí thực chân ngôn, rồi Cam Lô Thủy, thế rồi là Phổ cúng dường chân ngôn. Bởi vì có tụng chú đầy thì người thân của mình mới ăn được.

Các bạn lưu ý, mình cúng Phật trước mà mình tụng chú cho gia tiên, cho cha mẹ mình xong rồi lúc ấy bắt đầu là mới mời các cụ xơi.

Mà mời các cụ xơi thì bây giờ tôi cũng học ở trong cái bộ phim gọi là “Một gia đình ở Thượng Hải” thì nói về cái dòng họ, họ Đường. Cũng là thuộc loại giàu có nhất Thượng Hải. Thế thì khi họ làm giỗ, thì tôi thấy là họ bày ra một cái bàn, 10 cái ghế xong cũng có bát, đĩa, chén, gọi là khăn, đủ như là cho người người sống ngồi. Xong họ thắp hương lên, họ mời. Thế thì có cái anh con thứ ba là anh Đường Tam Phó. Thì anh này, anh cũng hơi có một cái khả năng cũng hơi đặc biệt một chút. Thì khi anh ấy về thì anh nhìn thấy luôn là cô này, dì này, rồi là chị này, rồi mẹ con. Ví dụ như thế là đang ngồi ở ghế này, ghế này, đang ngồi sẵn sàng, cười tươi vui vẻ. Thế là anh ra anh bắt tay. Đường nhiên bắt tay thì như mình có nhìn thấy bắt ai đâu, chỉ thấy giờ tay bắt, nhưng mà anh ý ra bắt, chào rồi mời các cụ, các bà, các cô là xơi cỗ.

Cho nên từ ngày đấy là tôi cũng học và tôi cũng cái bộ bàn ghế của tôi 8 ghế là tôi cũng để sau đấy tôi bày riêng ra như thế, xong là trong quá trình tôi thắp hương là dặn trẻ con, với cấm người nhà không được ai thấy tiện cái lại ngồi bệt một cái vào cái ghế thì chết dở.

Chúng ta tiếp tục].

Thiết trai đúng như lý, đúng như pháp. Tu hành đúng như lý đúng như Pháp sẽ được chư Phật hộ niệm trời rồng tôn kính. Do đó, phải tinh cần giữ cho sạch khi dâng cúng Phật, Tăng.

Tăng ở đây không phải là người xuất gia mà có nghĩa là hòa hợp chúng. [Đó.] Đệ tử Phật bất luận là tại gia hay xuất ra bốn người cùng chung nhau tu học, tuân giữ pháp lục hòa kính thì gọi là tăng chúng, gọi là tăng đoàn.

Cho nên tâm thành kính phải được nuôi dưỡng hàng ngày, không phải chỉ đối với Chư Phật, Bồ Tát mà còn đối với người tu hành, đối với

tất cả chúng sinh đều phải tu tâm thành kính. Vậy việc chúng ta làm đây công đức hiệu lực rất là lớn.

[Bạn lưu ý câu này nhé. Tâm thành kính phải nuôi dưỡng hàng ngày. Bây giờ bạn học Đệ tử Quy đến lần thứ 5 rồi bạn có nuôi được tý nào tâm thành kính không? Các bạn giơ tay tôi xem với. Cảm ơn các bạn. Vâng ạ. Cảm ơn các bạn. Các bạn mà như thế này là tôi rất là vui, mà các bạn được như thế này tôi chỉ muốn là sẽ chia sẻ hết với các bạn nốt lần cuối Đệ Tử Quy. Chứ không phải kết thúc ở phần ôn tập này].

Tâm thành kính phải được nuôi dưỡng hàng ngày. Không phải chỉ đối với Chư Phật, Bồ Tát mà còn đối với người tu hành, đối với tất cả chúng sinh đều phải tu với tâm thành kính. Vậy việc chúng ta làm đây, công đức hiệu lực rất là lớn.

Cách thức tạo phước cho người chết rất nhiều không sao kể hết, nhưng tựu chung lại chúng ta thấy cương lĩnh quan trọng đó là lòng thành kính.

Bất luận là tạo phước lúc nào cũng phải Tinh, cần, hộ, tịnh. Bốn chữ này rất quan trọng. “Tinh” là thuần chất không tạp, “Tịnh” là trong sạch mà không nhiễm. Cho nên nếu dùng tiền thì phải dùng Tịnh tài, là tiền trong sạch, *[không phải tiền đi tham ô vào, xong về cúng Phật, cúng Tăng không có tác dụng.]* Nghĩa là số tiền đó thật sự mình đáng có thì cúng dường mới có công đức, có hiệu quả.

Còn nếu là tiền của bất nghĩa hoặc của người khác phát tâm thì không có được. Cái này là bất tịnh, nếu dùng số tiền này tạo phước thì không được phước”.

[Toàn bộ trong nháy nháy là lời của Hòa Thượng hết. Tôi trích từ cái câu hỏi của đồng tu ở trong hỏi đáp trợ niệm lúc lâm chung ra để chia sẻ với các bạn thôi].

Chúng ta đã ôn xong chánh văn 7.1 và 7.2: **“Tang 3 năm thường thương nhớ, không vui chơi kiêng rượu thịt”** ở đây.

Ngày mai chúng ta sẽ ôn tiếp chánh văn cuối cùng là 7.3 và 7.4: **“Tang đủ lễ cúng hết lòng, việc người chết như người sống”**

Vâng ạ, thời gian đã hết, bài học của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người.

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn!
